

168. Kde sa nachádza prikázanie lásky k Bohu a k blížnemu obšírnejšie?

Prikázanie lásky k Bohu a k blížnemu nachádza sa obšírnejšie v **desatoro Božích prikázaniach**.

169. Ako znie desatoro Božích prikázaní? Desatoro Božích prikázaní znie:

1. Ja som Pán Boh tvoj, nebudeš mať iných bohov okrem mňa, aby si sa im klaňal.

2. Nevezmeš Božie meno nadarmo.

3. Spomeň si, aby si deň sviatočný svätil.

4. Cti svojho otca i svoju matku.

5. Nezabiješ.

6. Nezosmilniš.

7. Nepokradneš.

8. Nepreriekneš krivého svedectva proti blížnemu svojmu.

9. Nepožiadaš manželku blížneho svojho.

10. Nepožiadaš majetok blížneho svojho ani nič, čo je jeho.

a) Desatoro Božích prikázaní vyhlásil Boh na hore Sinaj Izraelitom a odovzdal ich, napísané na dvoch kamenných tabuliach, Mojžišovi, vodcovi Izraelitov.

b) Aj my sme povinní zachovávať desatoro Božích prikázaní, lebo Ježiš Kristus ich potvrdil a prikázal zachovávať.

170. Ako znie prvé Božie prikázanie?

Prvé Božie prikázanie znie takto: ***Ja som Pán, Boh tvoj, nebudeš mať iných bohov okrem mňa, aby si sa im klaňal.***

171. Čo prikazuje Boh v prvom prikázaní?

Boh v prvom prikázaní prikazuje, aby sme sa klaňali len jemu a nikomu inému.

a) Klaňať znamená toľko, ako uznávať niekoho za najvyššieho Pána. Najvyšší Pán je len jeden, a síce Boh. Preto sa nesmieme klaňať modlám. Modly nie sú najvyššími pánmi sveta.

b) Klaňanie má aj iné meno, a síce poklona.

172. Ako sa máme Bohu klaňať? Bohu sa máme klaňať aj vnútorne, aj navonok.**173. Kedy sa Bohu klaníme vnútorne? Vnútorne sa Bohu klaníme vtedy:**

1. keď veríme, že on jediný je najvyšší Pán všetkého

2. keď dúfame, že on jediný nám môže a chce pomôcť dosiahnuť večnú blaženosť

3. keď ho milujeme nadovšetko (väčšmi ako všetko ostatné)

O tom, kto verí, hovoríme, že má vieru, o tom, kto dúfa, hovoríme, že má nádej, o tom, kto miluje, hovoríme, že má lásku. Vnútorne sa Bohu klania ten, kto má vieru, nádej a lásku. Viera, nádej a láska sú tri božské čnosti.

174. Kto sa prehrešuje proti viere? Proti viere sa prehrešuje:

1. kto zjaveným pravdám nechce veriť

2. kto o zjavených pravdách dobrovoľne pochybuje

3. kto vieru zapiera 4. kto je vo viere ľahostajný

175. Čo najviac ohrozuje našu vieru? Našu vieru ohrozuje najmä to,

1. keď sa o náboženské veci nestaráme;
2. keď sa v náboženstve nevzdelávame čítaním náboženskej tlačie a počúvaním kázni;
3. keď dobrovoľne počúvame protináboženské reči a bez vážnej príčiny čítame, čo škodí duši.

Tlač, ktorá pojednáva o náboženských otázkach, môžeme bez obavy čítať len vtedy, keď je schválená cirkevnou vrchnosťou, keď má „Imprimatur“.

176. Čo máme dúfať od Boha?

Od Boha máme večnú spásu a všetko, čo je potrebné k jeho dosiahnutiu. Večnú spásu máme preto, lebo nám ju Ježiš Kristus svojou smrťou na kríži zaslúžil.

177. Kto sa prehrešuje proti nádeji? Proti nádeji sa prehrešuje:

1. kto nedúfa, že mu Boh odpustí hriechy a pomôže k večnej spáse;
2. kto opovázľivo dôveruje v Božie milosrdenstvo.

Kto nedúfa, že mu Boh odpustí hriechy a pomôže k večnej spáse, dopúšťa sa ťažkého hriechu, ktorý má meno zúfalstvo. Kým žijeme, musíme dúfať. Zúfalstvo patrí len diablu a zatrateným dušiam.

178. Kto sa prehrešuje proti láske k Bohu?

Proti láske k Bohu sa prehrešuje každý, kto pácha hriech, najmä však ten, kto Boha nenávidí, ním opovrhne alebo proti nemu repce.

- a) Nenávidieť Boha je jeden z najväčších hriechov. Diabli a zatratení ľudia nenávidia Boha, lebo nie sú schopní milovať ho: navždy stratili lásku k Bohu.
- b) Ako máme milovať Boha? Boha máme milovať nadovšetko.

179. Kedy sa klaniame Bohu navonok?

Navonok sa Bohu klaniame vtedy, keď svoju vnútornú poklonu (viera, nádej a láska) dávame najavo vonkajšími znakmi.

- a) Vnútorná poklona bez vonkajšej je možná. Aj anjeli sa klaňajú Bohu, uznávajú ho za najvyššieho Pána. Ale svoju poklonu nemôžu dať najavo vonkajšími znakmi, lebo nemajú telo. Človek má aj telo, preto svoje vnútorné zmýšľanie a čítanie rád dáva najavo vonkajšími znakmi. Aj svoju vnútornú poklonu prejavuje človek navonok istými znakmi: slovami, pokľaknutím, zložením rúk ap. Takto prejavená vnútorná poklona sa menuje poklona navonok. Vonkajšia poklona bez vnútornej nie je poklona, ale prázdny formalizmus.
- b) Navonok sa môžeme Bohu klaňať alebo súkromne alebo verejne (spoločne). Verejná poklona, ktorá sa koná Cirkvou predpísanými úkonmi, v Cirkvou predpísanom čase, na posvätenom mieste, pod vedením duchovnej osoby, má meno liturgia.

180. Kto sa prehrešuje proti poklone navonok? Proti poklone navonok sa prehrešuje:

1. kto zanedbáva slovnú modlitbu
2. kto zanedbáva účasť na verejných bohoslužbách (na liturgii)
3. kto sa dopúšťa modloslužby
4. kto sa dopúšťa povery
5. kto sa dopúšťa svätokrádeže

Okrem slovnej modlitby jestvuje vnútorná, rozjímavá. Kto koná takúto modlitbu, klania sa Bohu vnútorne.